

3 perces mesék
Nyomozós mesék

Tamás Anett

Roland

© Roland Kiadó

www.roland-toys.eu
e-mail: office@roland-toys.eu

Keresse a Roland Kiadót a Facebookon is!
[facebook.com/Rolandkiado](https://www.facebook.com/Rolandkiado)

Látogasson el kiadónk YouTube oldalára:
<http://bit.ly/2Bt1pMh>

A magyar nyelvű kiadás tekintetében minden jog fenntartva a Roland Kiadó részére.
Bármilyen másolás, sokszorosítás, illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás a Roland Kiadó előzetes írásbeli hozzájárulásához kötött.

ISBN 978-615-5627-66-8

Szerző: Tamás Anett
Illusztrátor: Halász-Géczi Ágnes
Kiadás vezető: Lengyel Orsolya
Felelős kiadó: a Kft. ügyvezetője
Nyomdai munkák: Generál Nyomda Kft., Szeged

Tartalom

Az erdei őrség	4	A mosómacik sátra	27
Peti pók hálója	5	Az új lakó	28
Robi Róka iskolás	6	A méz nyomában	29
A vakond ásója	7	Réka réce tojásai	30
Farkasházi Salamon király	8	Kecskeméti Tivadar és a hódszerelők	31
Sün Samu és Misi Nyuszi	9	Miért habos a víz?	32
Hedvig Harkály kedvenc fája	10	A giliszták földjén	33
Cinlegény a farmon	11	Születésnap zsúr	34
Cirmi és a tejföl	12	Húsvét	35
Gazdasszony gombolyagja	13	Rita rigó fiókái	36
Tyúk vagy tojás?	14	Bocsánatkérés és megbocsátás	37
A fa szörnye	15	Árcsibárd, a zongoraművész esete	38
Móki Móni makkjai	16	Misi Nyuszi répái	39
Kecske Etel mekeg	17	Valami nincs rendben a falevelekkel!	40
Huhu bagoly szemüvege	18	Az eltűnt csali	41
A világító fény	19	Az elveszett recept	42
Madáretető	20	Kitti Katica pöttyei	43
Téli álom	21	Az alföldi koncert	44
Az ajándéklista	22	A közlekedési dugó	45
A karácsonyfa	23	Az unokatestvér látogatása	46
A hóember	24	Az eltűnt játszópajtások	47
Gyapjú kesztyűcske	25	Vakáció akció	48
A negyvenhárom pár cipőcske	26		

Az erdei őrség

Réges-régen, a bükkerdő mélyében, minden lakó biztonságban élt. A sündisznók az avarban, a rókák és a nyulak az odúikban, a mókusok a fák tetején, de még a legapróbb földigiliszták is a talajban.

Az erdei őrség gondoskodott az összes állat nyugalmáról és biztonságáról. Az őrs tagjai nagyon ügyes, éles eszű, rátermett állatok voltak. Az erős és hatalmas Agád, azaz az agancsos szarvas kapitány volt minden rendőr és nyomozó főnöke. Az ő helyettese volt Huhu, a fülesbagoly, aki okos ötleteivel mindig kapitánya segítségére volt. Az őrs legtapasztaltabb tagja pedig, aki már több ezer bűntényt megoldott, Barnabás őrmester volt, a barnamedve.

Az erdő lakói mindig bizalommal fordulhattak hozzájuk apró-cseprő ügyeikkel, és az erdei őrség minden tőlük telhetőt megtett, hogy valamennyi erdőlakó békében élhesse mindennapjait.

Egy nap Barnabás őrmester mellé, ehhez a már kissé idősebb detektívhez kineveztek társnak egy új és fiatal közlegényt, Kékházi Cintiát. Az aprócska, de végtelenül lelkes cinege alig pár napja hagyta el a rendőrakadémiát. A külsőleg és belsőleg is teljesen különböző nyomozóknak nehezen indult első találkozásuk.

— Ezzel a Cinlegénnyel kell együtt dolgoznom? – dűnnyögött Barnabás őrmester.

— Van ám nekem rendes nevem is – hangzott a gyors válasz.

Ebben a pillanatban lépett be főnökük, Agád kapitány, aki egy jókora paksamétát csapott eléjük az asztalra:

— Rengeteg megoldásra váró ügyünk van. Ahelyett, hogy az orruk alatt brummognának, és hangosan csiripelnének, javaslom, hogy inkább ezekkel foglalkozzanak! No, munkára, uraim, munkára!

Ezzel kézhez kapták hát a listát telis-tele felderítésre váró esetekkel. Barnabás őrmester nagy sóhajtás kíséretében Cintiára nézett, majd elindultak nyomozni.

Móki Móni a boldog mókusok szokásos életét élte. Csinosította odúját, üzletelt a helyi makktermelővel, sőt, néha még a mókus-szalomba is eljutott kifényesített bundáját. Készülve a hidegebb időkre, szorgalmasan gyűjtögette a különféle terméseket, és elővigyázatosan el is dugdosta őket több helyre, elsősorban különböző üregekbe.

Egy hideg, szeles őszi napon azonban Móki Mónit ledöntötte lábáról a gyengeség. Úgy megfázott szegény, hogy nójijával még az eldugott terméseit sem tudta kiszagolni. Mivel már nagyon éhes volt, kétségbeesetten telefonált az erdei őrségnek:

— Móki Móni náthás mókus vagyok, és nagyon szépen kérem, hogy segítsen valaki kideríteni, hol vannak a gondosan eldugott makkocskáim! A náthától bedugult nózimmal nem tudom kiszagolni a sok finom falatot, és már a szemem is kopog az éhségtől. Ó, jaj, szegény fejem!

— Cseppet se aggódjon, hölgyem – válaszolta Barnabás őrmester. – Ez pont nekem való feladat! Az én orromnál senkié sem jobb széles e világon.

Kissé ugyan túlzott a mi őrmesterünk, hiszen a korról bizony már jócskán megkopott a híres szimatoló képessége. De azért egy eldugult mókus orrnál egy kissé megöregedett orr is sokkal jobban szimatol. Néhány óra és több száz üreg alapos meg – és átszagolgatása után Barnabás őrmester sikerrel járt: egytől egyik megtalálta a keresett makkokat. Ezzel az ügy meg is oldódott. A megfázott és alaposan megéhezett Móki Móni végre belakmározhatott a finom csemegéből. A makkoknak és egy kis pihenésnek hála hamarosan újra erőre kapott, és végre ismét az egészséges, és szimatolásra alkalmas orrú mókusok közé tartozhatott.

A méz nyomában

A népes Zümmögi família minden nap kora reggeltől szárnyon volt, hogy végezzenek a betakarítással. A virágport egy titkos helyre szállították, ahol fárasztó munka árán mézet készítettek belőle. Az elkészült finomságot pedig minden nap másik méhecske őrizte. Az egyik nap Méri méhecskére került a sor az örökösben. A kis méhecskének ez volt az első őrsege, nagyon izgult, szeretett volna mindent úgy csinálni, ahogy a méhek nagykönyvében áll. Azonban hiába volt a nagy igyekezet, örökös közben pár percre elnyomta az álom. Mikor felébredt, arra eszmélt, hogy az összes méz eltűnt.

— Ó, jaj, most mi lesz velem? Ha ezt megtudják a többiek, akkor a darazsak közé vetnek! – zümmögte keservesen.

Ebben a pillanatban Cinlegény szállt le elé, aki repülés közben hallotta meg a kis méhecske sírdoglását.

— Miért itatod az egereket? Nem vagy te macska! – próbált viccelődni vele Cinlegény.

— Hát hogyan itatnám. Csak egy pillanatra csuktam be a szemem örökös közben, és az összes méz eltűnt! Meg kell találnunk, mielőtt a többiek rájönnek – sírdogált tovább Méri méh.

— Ne aggódj, a legjobb nyomozót állítjuk az ügyre! Társam, Barnabás őrmester, egy igazi mézevő világbajnok rövid és hosszú távon egyaránt. Biztos vagyok benne, hogy mérföldekről kiszagolja, hová lett az eltűnt méz.

Barnabás őrmester alaposan átvizsgálta a helyszínt, és apró mézcseppeket fedezett fel a fűben. Ezeket követve egy bokorhoz ért, ennek árnyékában hűsölt a mézes szájú Boti Bocs. A kölyökmackó bevallotta, hogy nem bírt ellenállni a finomságnak, és ő ette meg mind, amikor Méri méh elszenderedett. Bocsánatot kért, és az elkövetkező napokban segítette a méhecskéket a virágporgyűjtésben, hogy behozzák a megdézsmált hiányt. Méri méh pedig egy életre megtanulta az alap leckét: nem alszunk el örökös közben!